

וַיִּקְרָא מִלֶּאֱדָה יְהוָה אֶל־אֲבֹרָהִם שְׁנִית
מִן־הַשָּׁמַיִם: וַיֹּאמֶר בִּי נִשְׁבַּעְתִּי
נְאֻם־יְהוָה כִּי יַעַן אֲשֶׁר עָשִׂיתָ
אֶת־הַדְּבָר הַזֶּה וְלֹא חִשַּׁבְתָּ אֶת־בְּנֵיךָ
אֶת־יְחִידֶיךָ: כִּי־בָרַךְ אֲבֹרְכֶךָ וְהִרְבֵּה
אֲרַבֶּה אֶת־זֶרְעֶךָ כְּכֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם וְכִחֹל
אֲשֶׁר עַל־שֵׁפֶת הַיָּם וַיִּרְשׁ זֶרְעֶךָ אֶת
שָׂעַר אֲיִבָיו: וְהִתְבָּרְכוּ בְּזֶרְעֶךָ כֹּל גֹּיֵי
הָאָרֶץ לְקַב אֲשֶׁר שָׁמַעְתָּ בְּקִלִּי: וַיָּשָׁב
אֲבֹרָהִם אֶל־נַעֲרָיו וַיִּקְמוּ וַיֵּלְכוּ יַחְדָּו
אֶל־בְּאֵר שֶׁבַע וַיָּשָׁב אֲבֹרָהִם בְּבְאֵר
שֶׁבַע:

ויקרא מלאך יהוה אל אברהם שנית
השמים ויאמר בי נשבעתי זאת יהוה כי
יען אשר עשית את הדבר הזה ולא
חשבת את בןך את יחידך כי ברך
אברכך והרבה ארבה את זרעך ככוכבי
השמים וכחול אשר על שפת הים וירש
זרעך את שער איביו והתברכו בזרעך
כל גויי הארץ לקב אשר שמעת בקלי
וישב אברהם אל נעריו ויקמו וילכו
יחדו אל באר שבע וישב אברהם
בבאר שבע